

Abstrakt:

V rámci disertační práce „Veršované kroniky jihoněmeckého kulturního okruhu a jejich výpovědní hodnota v historiografii a sebereflexi středověké společnosti“ jsou analyzovány následující středohornoněmecké veršované kroniky: *Německá císařská kronika*, *Světová kronika* a *Knihy o knížatech* Janse Enikela a *Veršovaná kronika Otakara Štýrského*. Chronologicky na sebe doba vzniku jednotlivých pramenů navazuje, místa jejich sepsání (Bavorsko, Rakousy, Štýrsko) představují ohniska středohornoněmecké kronikářské tvorby a kronikáři reprezentují rozličné sociální vrstvy.

Německá císařská kronika vznikla v polovině 12. století v církevním prostředí bavorského Řezna, dílo vídeňského kronikáře z vyšší městské vrstvy Janse Enikela na konci 13. století a *Veršovaná kronika Otakara Štýrského* pochází z přelomu 13. a 14. století z prostředí šlechtického.

Na základě výpovědní hodnoty těchto kronik jsou posléze stanoveny všeobecné teze k obrazu středověké společnosti v jejich verších. Jednotlivé kapitoly představují dílčí kroky, které vedly k takto široce stanovenému cíli. Nejprve byly stanoveny metodické postupy a relevantní odborná literatura nejenom k otázce samotných pramenů, ale i k politickým i společenským dějinám období, které je popisováno. Stranou nemohla zůstat ani jazyková otázka. Následující kapitoly jsou věnovány jednotlivým kronikám, jejich autorům, jejich předpokládané motivaci a reflexi dobových ideálů v daných pramenech. V závěrečných kapitolách jsou hledány průsečíky vybraných veršovaných kronik a jejich obraz v odborné literatuře i beletristické tvorbě.